

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU**
(sediul Buiucani)

Republica Moldova, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 200

Email: jbu@justice.md; Tel.: +373 22/ 204 904

www.instante.justice.md

Dosar nr. 5r-986/2026

Curtea Constituțională al RM
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu, 28

Prin prezenta, Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), Vă expediază sesizarea înaintată de către avocatul Gheorghe Postolachi cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a textului „Neglijarea sau neîndeplinirea prescripțiilor Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică” din art. 177 alin. (4) lit. f) din Codul contravențional, în cauza contravențională de examinare a contestației depuse de SRL „Conect-Vim” împotriva deciziei de sancționare contravențională seria/nr. INST 00634 din 20.02.2026 în baza art. 177 alin.(4) lit.f) din Codul contravențional.

Anexă: Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate pe 7 file.

Încheierea din 14.07.2026

Procesul- Verbal

GORCEAC ALINA

Vicepreședinte interimar

al Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) _____

Executor: Radu Grecu

str. Alexandru Lăpuşneanu nr. 28,
mun. Chişinău, MD-2004

privind excepția de neconstituționalitate a art. 177 alin. (4) lit. f) din Codul contravențional

1. nume – Postolachi
2. prenume- Gheorghe
3. funcția - avocat

6. email –
7. numele și prenumele reprezentantului –
8. ocupația reprezentantului –
9. adresa reprezentantului –

II. OBIECTUL SESIZĂRII

1. Prezenta sesizare are ca obiect controlul constituționalității art. 177 alin. (4) lit. f) din Codul contravențional, „f) *neglijarea sau neîndeplinirea prescripțiilor Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică*;
2. Se solicită verificarea compatibilității normei contestate cu art. 1 alin. (3), art. 4, art. 7, art. 16, art. 20, art. 21, art. 22, art. 23 alin. (2), art. 26, art. 46, art. 54 și art. 126 alin. (2) lit. b) din Constituție, interpretate inclusiv prin prisma art. 6, art. 7 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI PRINCIPAL

3. S.R.L. „CONECT-VIM” administrează o instituție privată de educație timpurie situată în mun. Chișinău, str. Studenților nr. 17.
4. La 14 iulie 2025, reprezentanții Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică au întocmit Actul de inspectare nr. 10/135. Ulterior a fost emisă Prescripția seria INST nr. 00837, prin care s-a stabilit un termen de conformare până la 18 august 2025.
5. Prescripția a fost contestată de persoana vizată, fiind invocate lipsa individualizării obligațiilor, insuficiența motivării, neclaritatea normelor tehnice aplicate și imposibilitatea materială ori juridică de realizare a unor măsuri care depind de terenuri, căi de acces sau acte ale unor terți.
6. La 11 august 2025, înainte de expirarea termenului acordat inițial, autoritatea a întocmit Procesul-verbal de control nr. PV-INST-2025-00651 și un plan de remediere, stabilind alte obligații și un alt termen de conformare.
7. La 20 februarie 2026, autoritatea a întocmit un proces-verbal de control adițional pentru verificarea executării măsurilor stabilite anterior și, în aceeași zi, procesul-verbal cu privire la contravenție seria INST nr. 00634.
8. În cauza contravențională, persoanei vizate i se impută neglijarea sau neîndeplinirea prescripțiilor Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, în sensul art. 177 alin. (4) lit. f) din Codul contravențional.
9. La 11-12 mai 2026, autoritatea a efectuat o nouă verificare și a comunicat că majoritatea măsurilor fuseseră remediate, menținând o singură neconformitate pretins esențială, referitoare la accesul autospecialelor de intervenție către obiectiv.
10. În contestația contravențională s-a invocat că norma contestată permite transformarea oricărei prescripții individuale emise de autoritate, indiferent de legalitatea, claritatea, caracterul executoriu și posibilitatea sa de realizare, într-un element constitutiv al contravenției.
11. De asemenea, s-a invocat că sintagma „neglijarea sau neîndeplinirea” nu permite distingerea între refuzul culpabil, executarea parțială, executarea cu întârziere, contestarea prescripției, solicitarea de clarificări și imposibilitatea obiectivă de conformare.
12. Soluția cauzei contravenționale depinde direct de constituționalitatea art. 177 alin. (4) lit. f), deoarece instanța trebuie să stabilească dacă simpla neexecutare a unei prescripții individuale, în condițiile descrise, poate forma în mod previzibil și legitim componenta unei contravenții.
13. Excepția a fost ridicată de o parte la proces, prin reprezentantul său, într-un litigiu pendinte, iar sesizarea este transmisă de instanța competentă.
14. Art. 177 alin. (4) lit. f) urmează să fie aplicat la soluționarea cauzei, deoarece constituie temeiul material al acuzației contravenționale.
15. Din jurisprudența identificată nu rezultă existența unei hotărâri prin care Curtea să fi examinat art. 177 alin. (4) lit. f) din perspectiva exactă a criticilor formulate în prezenta sesizare.

IV. PREVEDERILE RELEVANTE ALE CONSTITUȚIEI REPUBLICII MOLDOVA

Articolul 1 alin. (3) – Statul de drept

„Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 4 – Drepturile și libertățile omului

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.”

Articolul 7 – Constituția, Lege Supremă

„Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nicio lege și niciun alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.”

Articolul 16 – Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 20 – Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 21 – Prezumția nevinovăției

„Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul cărui s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.”

Articolul 22 – Neretroactivitatea legii și legalitatea sancțiunii

„Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nicio pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

Articolul 23 – Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop, statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 26 – Dreptul la apărare

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.”

Articolul 54 – Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20–24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Articolul 126 alin. (2) lit. b) – Libertatea activității de întreprinzător

„Statul trebuie să asigure: [...] b) libertatea comerțului și activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale, crearea unui cadru favorabil valorificării tuturor factorilor de producție.”

8

V. PREVEDERILE RELEVANTE ALE CEDO

Articolul 6 § 1 – Dreptul la un proces echitabil

„Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

Articolul 7 – Nicio pedeapsă fără lege

„1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.
2. Prezentul articol nu va aduce atingere judecării și pedepsirii unei persoane vinovate de o acțiune sau de o omisiune care, în momentul săvârșirii sale, era considerată infracțiune potrivit principiilor generale de drept recunoscute de națiunile civilizate.”

Articolul 13 – Dreptul la un recurs efectiv

„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”

VI. PREVEDERILE RELEVANTE ALE CODULUI CONTRAVENȚIONAL

Articolul 1 – Legea contravențională

„(1) Prezentul cod este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile și dispozițiile generale și speciale în materie contravențională, determină faptele ce constituie contravenții și prevede procesul contravențional și sancțiunile contravenționale.
(2) În cazurile expres prevăzute în prezentul cod, dispoziția articolului din cod poate să conțină o normă de trimitere la un alt act cu caracter normativ, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. În asemenea cazuri, exigențele aplicabile normei legii contravenționale, inclusiv exigența de previzibilitate, sunt aplicabile și actului normativ respectiv.
(3) Dacă în procesul aplicării unui alt act normativ se constată că prevederile acestuia contravin principiilor stabilite în prezentul cod, se aplică prevederile prezentului cod.”

Articolul 5 – Principiul legalității

„(1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.
(2) Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise.”

Articolul 177 alin. (4) lit. f) – Norma contestată

„(4) Încălcarea legislației în domeniul construcțiilor manifestată prin: [...]
...f) neglijarea sau neîndeplinirea prescripțiilor Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică; [...] se sancționează cu amendă de la 300 la 500 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 600 la 900 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere,”

ALTE NORME RELEVANTE

1. Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător
16. Art. 3 consacră legalitatea, obiectivitatea, imparțialitatea, prezumția bunei-credințe, analiza riscurilor, proporționalitatea controlului, dreptul de a contesta actele inspectorului și neadmiterea afectării ori suspendării nejustificate a activității persoanei controlate.
17. Aceste principii sunt relevante deoarece prescripția care completează în fapt norma contravențională trebuie să fie emisă în condiții de legalitate, să conțină o obligație clară, proporțională și posibilă și să nu transforme contestarea actului administrativ într-un indiciu de culpabilitate.

VII. JURISPRUDENȚA CONSTITUȚIONALĂ ȘI CONVENȚIONALĂ RELEVANTĂ

18. Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2018-Art. 23 alin. (2) din Constituție impune accesibilitatea și previzibilitatea legii, astfel încât destinatarul să-și poată adapta conduita și să prevadă consecințele rezonabile ale faptelor sale.

19. **Hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 17 octombrie 2019-** Calitatea legii se apreciază în funcție de conținutul normei, domeniul reglementat, destinarii acesteia și severitatea consecințelor. În materia sancționatorie, exigențele de precizie sunt sporite.
20. **Kokkinakis c. Greciei, Cantoni c. Franței, Del Río Prada c. Spaniei și jurisprudența constantă a Curții Europene-** Art. 7 din Convenție impune ca fapta și sancțiunea să fie definite de lege într-o manieră accesibilă și previzibilă. Interpretarea judiciară este admisă, dar nu poate conduce la o extindere imprevizibilă și defavorabilă a răspunderii.
21. **Avizul consultativ al Marii Camere din 29 mai 2020 privind normele de blanchetă** -Trimiterea la alte acte este admisibilă numai dacă norma de trimitere și norma complinitoare, citite împreună, permit persoanei să prevadă conduita sancționabilă. Actul complinitor nu poate extinde conținutul incriminării dincolo de limitele stabilite de lege.

VIII. MOTIVELE NECONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 177 ALIN. (4) LIT. f)

1. Norma nu descrie o conduită contravențională autonomă

22. Art. 177 alin. (4) lit. f) nu indică obligația concretă a cărei încălcare constituie contravenție. Textul se limitează la sancționarea generică a „neglijării sau neîndeplinirii prescripțiilor” unei autorități administrative.
23. Elementul material al faptei nu este stabilit de Parlament, ci rezultă din conținutul unei prescripții viitoare, individuale și variabile de la un caz la altul.
24. Persoana nu poate identifica din lege ce acțiune trebuie să întreprindă, în ce termen, potrivit căror criterii și în ce condiții neexecutarea devine contravenție.

2. Componenta contravenției este completată printr-un act administrativ individual

25. Art. 1 alin. (2) din Codul contravențional admite norme de trimitere către alte acte cu caracter normativ, publicate în Monitorul Oficial, supuse aceluiași exigențe de previzibilitate.
26. Prescripția INST nu este act normativ. Ea este un act administrativ individual, emis de un inspector față de un destinatar determinat, pentru o situație concretă și fără publicare oficială generală.
27. Prin urmare, norma contestată depășește tehnica obișnuită a normei de blanchetă: ea permite ca însăși autoritatea executivă să creeze, în fiecare caz, conținutul conduitei sancționabile.

3. Delegarea excesivă a puterii normative către autoritatea de control

28. Aceeași autoritate poate stabili obligația prin prescripție, fixa termenul, interpreta întinderea obligației, verifica executarea, constata neexecutarea și porni procesul contravențional.
29. Legea nu conține criterii materiale suficiente care să limiteze această succesiune de atribuții. Puterea de apreciere a inspectorului devine determinantă pentru existența însăși a contravenției.
30. În materia sancționatorie, elementele esențiale ale faptei trebuie stabilite de legislator, nu lăsate la discreția autorității care constată și acuză.

4. Lipsa condiției ca prescripția să fie legală

31. Textul sancționează neexecutarea „prescripțiilor” fără a preciza că acestea trebuie să fie legale.
32. Din interpretarea literală ar putea fi sancționată neexecutarea unei prescripții emise fără competență, bazate pe un control ilegal, insuficient motivate, contradictorii, întemeiate pe norme inaplicabile ori care impun obligații ce depășesc cadrul legal.
33. Constituția nu permite transformarea prezumției de legalitate a actului administrativ într-o prezumție irefragabilă de vinovăție contravențională.

5. Lipsa condiției ca prescripția să fie clară și precisă

34. Norma nu cere ca prescripția să descrie exact măsura, rezultatul urmărit, modalitatea de executare, termenul, actul normativ aplicabil și consecințele neexecutării.
 - prescripție formulată general poate fi interpretată ulterior de inspector într-un sens mai larg decât cel pe care destinatarul l-a putut înțelege la momentul comunicării.
35. Această incertitudine este incompatibilă cu art. 22 și art. 23 alin. (2) din Constituție.

6. Lipsa condiției ca prescripția să fie executorie și comunicată legal

36. Art. 177 alin. (4) lit. f) nu stabilește dacă răspunderea poate interveni înainte de comunicarea efectivă în perioada contestării actului sau atunci când executarea prescripției este suspendată.
37. Nu este reglementat momentul de la care obligația devine opozabilă în sens contravențional și nici efectul unei cereri prealabile ori al unei acțiuni în justiție.

38. Persoana trebuie să poată contesta actul administrativ fără riscul ca exercitarea dreptului la apărare să fie calificată drept „neglijare”.
- 7. Lipsa condiției ca obligația să fie material și juridic posibilă**
39. Răspunderea contravențională presupune o conduită voluntară și culpabilă. Nimeni nu poate fi sancționat pentru neexecutarea unui rezultat pe care nu îl poate realiza juridic sau material.
40. Norma nu cere ca măsura prescrisă să se afle în sfera de control a destinatarului și nu reglementează efectul dependenței de acordul proprietarilor, autorităților locale, proiectanților, experților sau altor terți.
41. În cauza concretă, unele măsuri privesc căi de acces și amenajări care pot depinde de terenuri ori bunuri ce nu aparțin exclusiv persoanei sancționate.
- 8. Imprevizibilitatea noțiunii de „neglijare”**
42. Codul nu definește „neglijarea”. Termenul poate desemna lipsa de reacție, neatenția, executarea insuficientă, executarea parțială, întârzierea, dezacordul, solicitarea de clarificări sau contestarea prescripției.
43. Nu este clar dacă „neglijarea” constituie o formă distinctă de vinovăție, o simplă omisiune, o atitudine subiectivă sau un rezultat obiectiv.
44. Noțiunea oferă agentului constatare posibilitatea de a atribui semnificație contravențională unor conduite care, în mod rezonabil, pot reprezenta exercitarea dreptului la apărare ori eforturi de conformare.
- 9. Imprevizibilitatea noțiunii de „neîndeplinire”**
45. Norma nu distinge între neexecutarea totală, executarea parțială, executarea tardivă, executarea imperfectă și executarea prin măsuri alternative echivalente.
46. Nu este stabilit dacă o abatere minoră de la modalitatea indicată în prescripție echivalează cu neîndeplinirea și nici dacă autoritatea trebuie să demonstreze că rezultatul urmărit nu a fost atins.
47. Lipsa criteriilor transformă aprecierea inspectorului în criteriul decisiv al răspunderii.
- 10. Lipsa determinării momentului consumării faptei**
48. Textul nu precizează dacă fapta se consumă la expirarea termenului, la data controlului de verificare, la refuzul expres, la emiterea unei noi prescripții sau pe întreaga perioadă de pretinsă neexecutare.
49. Această lacună afectează calcularea prescripției răspunderii, determinarea legii aplicabile în timp și delimitarea unei fapte unice de o contravenție continuă sau prelungită.
50. În materie sancționatorie, momentul consumării nu poate depinde exclusiv de aprecierea ulterioară a autorității.
- 11. Lipsa unui prag de gravitate**
51. Norma nu diferențiază între o omisiune formală, o întârziere minoră, o executare parțială și refuzul intenționat de a executa o măsură esențială pentru siguranță.
52. Toate situațiile pot atrage același interval sancționator foarte sever, fără ca legea să impună existența unui prejudiciu, a unui risc concret sau a unui grad minim de pericol social.
12. Acest caracter nediferențiat contravine principiului individualizării răspunderii și art. 54 din Constituție. **Inversarea practică a sarcinii probei**
53. Formula legală permite autorității să prezinte prescripția și constatarea neexecutării ca probe suficiente, iar persoana este împinsă să demonstreze nelegalitatea, neclaritatea sau imposibilitatea conformării.
- În acest mod, prezumția de nevinovăție este slăbită, deși autoritatea trebuie să demonstreze toate elementele faptei și forma de vinovăție.
54. Simpla prezumție de legalitate a actului administrativ nu poate substitui proba vinovăției contravenționale.
- 13. Afectarea dreptului la apărare și a accesului efectiv la justiție**
55. Persoana trebuie să poată contesta prescripția și să solicite suspendarea executării fără ca această conduită să fie interpretată drept neglijare.
56. Norma nu distinge între refuzul culpabil de conformare și exercitarea căilor de atac, fapt care produce un efect descurajator asupra dreptului garantat de art. 20 și art. 26 din Constituție.

57. Apărarea devine excesiv de dificilă atunci când persoana trebuie să combată simultan legalitatea controlului, legalitatea prescripției, posibilitatea executării, forma de vinovăție și aprecierea tehnică a autorității.

14. Aplicarea arbitrară și inegală

58. Conținutul concret al contravenției variază în funcție de formularea prescripției fiecărui inspector. Persoane aflate în situații comparabile pot primi prescripții diferite și pot fi expuse unor consecințe sancționatorii diferite.

59. Legea nu conține standarde uniforme privind structura, gradul de precizie, termenul și condițiile prescripției relevante contravențional.

60. Această variabilitate afectează egalitatea în fața legii și securitatea juridică.

15. Disproporționalitatea sancțiunii

61. Pentru persoana juridică, sancțiunea poate ajunge la 1500 de unități convenționale și poate fi însoțită de privarea de dreptul de a desfășura activitatea pe un termen de până la un an.

- asemenea ingerință afectează patrimoniul, investițiile, contractele, locurile de muncă și continuitatea activității economice.

62. În lipsa criteriilor de gravitate, vinovăție și posibilitate de executare, sancțiunea nu este însoțită de garanții suficiente de stricte pentru a corespunde art. 46, art. 54 și art. 126 alin. (2) lit. b) din Constituție.

16. Norma nu oferă protecție suficientă împotriva arbitrarului

63. Calitatea legii presupune ca întinderea puterii discreționare și modul de exercitare a acesteia să fie stabilite cu suficientă claritate.

64. Art. 177 alin. (4) lit. f) nu limitează conținutul prescripției, nu stabilește condițiile ei de validitate contravențională și nu indică criteriile de apreciere a neexecutării.

65. Rezultatul este o normă care permite autorității să definească și să constate aceeași faptă, fără repere legislative adecvate.

IX. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI SESIZĂRII

1. Exercițarea controlului constituționalității art. 177 alin. (4) lit. f) din Codul contravențional cu declararea neconstituțională a textului „neglijarea sau neîndeplinirea prescripțiilor Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică”, deoarece acesta nu definește conduita interzisă, permite completarea componenței contravenției printr-un act administrativ individual și nu stabilește condițiile pe care trebuie să le întrunească prescripția pentru a putea fundamenta răspunderea contravențională.
2. Emiterea unei adrese Parlamentului pentru reglementarea criteriilor minime pe care trebuie să le întrunească prescripția a cărei neexecutare atrage răspunderea contravențională, a momentului consumării faptei, a formei de vinovăție, a efectului contestării și a delimitării executării parțiale ori imposibile.

X. DATE SUPPLEMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

1. Curtea Constituțională nu s-a pronunțat anterior asupra art. 177 alin. (4) lit. f) din perspectiva exactă a criticilor formulate.
2. Norma contestată este în vigoare și produce efecte directe în cauza contravențională pendinte.

XI. DOCUMENTE ANEXATE

– La prezenta sesizare, urmează a fi anexate de către instanța de judecată materialele cauzei civile.

XII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA AUTORULUI SESIZĂRII

Declar pe onoare că informațiile care au fost expuse în prezenta sesizare sunt exacte. Sesizarea dată se depune în judecătoria Chișinău, judecătorului împuternicit să judece cauza. Cu respect, avocat Postolachi Gheorghe

Avocat Gheorghe Postolachi

Digitally signed by Postolachi Gheorghe
Date: 2020.06.23 08:43:15 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

ÎNCHEIERE

14 iulie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău(sediul Buiucani)

În componență :

Președintele ședinței, judecător
grefier

Radu Grecu
Bogdana Mamedov

Cu participarea:

Reprezentantului agentului constataitor
Avocatului contravenientului

Leonid Bacilo
Gheorghe Postolachi

examinând în cadrul ședinței de judecată, contestația depusă de avocatul Gheorghe Postolachi în interesele SRL „Conect-Vim” împotriva deciziei și procesului-verbal cu privire la contravenție seria INST nr.00634 din 20.02.2026, întocmit de agentul constataitor al INST, Leonid Bacilo,

A CONSTATAT :

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), se află în examinare contestația depusă de avocatul Gheorghe Postolachi în interesele contravenientului SRL „Conect-Vim” împotriva deciziei și procesului-verbal cu privire la contravenție seria INST nr.00634 din 20.02.2026, întocmit de agentul constataitor al INST, Leonid Bacilo.

Astfel, la 20.02.2026 ora 09:05, agentul constataitor din cadrul INST, Leonid Bacilo a întocmit în privința SRL „Conect-Vim” procesul verbal cu privire la contravenție seria INST nr.00634 din 20.02.2026, în baza art. 177 alin. (4) lit.f) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 1000 (o mie) unități convenționale, ceea ce constituie 5000 (cincizeci mii) lei.

Agentul constataitor a reținut în sarcina SRL „Conect-Vim” că obiectivul amplasat în mun. Chișinău, str. Studenților nr. 17 (casă de locuit individuală cu numărul cadastral 0100313.1001.01), este exploatat de către agentul economic pe post de grădiniță, cu nerespectarea prescripției seria INST nr. 00837 din 18.07.2025, fapta fiind încadrată de către agentul constataitor în baza dispozițiilor art. 177 alin. (4) lit. f) din Codul contravențional, „Încălcarea legislației și a documentelor normative în amenajarea teritoriului, urbanism și construcții”, adică neglijarea sau neîndeplinirea prescripțiilor Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, se sancționează cu amendă de la 1000 la 1500 de unități convenționale aplicată persoanei juridice cu sau fără privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 9 luni la un an.

La 23 iunie 2026, avocatul Gheorghe Postolachi în interesele contravenientului SRL „Conect-Vim” a înaintat o cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, obiectul căreia fiind exercitarea controlului constituționalității normei prevăzută la art. 177 alin.(4) lit.f) din Codul contravențional.

Autorul prezentei sesizări invocă faptul că soluția cauzei contravenționale depinde direct de art.177 alin.(4) lit.f) Cod contravențional, deoarece instanța urmează să stabilească dacă simpla neexecutare a unei prescripții individuale, în condițiile descrise, poate forma în mod previzibil și legitim componența unei contravenții.

Astfel, solicită verificarea compatibilității normei prevăzute la art.177 alin.(4) lit.f) Cod contravențional, cu art.1 alin.(3), art.4, art.7, art.16, art.20, art.21, art.22, art.23 alin.(2), art.26, art.46, art.54 și art.126 alin.(2) lit.b) din Constituția RM, interpretate inclusiv prin prisma art.6, art.7 și art.13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a art.1 din Protocolul nr.1 la Convenție.

Avocatul contravenientului SRL „Conect-Vim”, Gheorghe Postolachi a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate și transmiterea acesteia spre examinare Curții Constituționale.

Agentul constator, Leonid Bacilo, a solicitat respingerea cererii și continuarea examinării cauzei.

Audiind opinia participanților la proces, studiind sesizarea depusă, verificând materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată conchide că, cererea avocatului Gheorghe Postolachi în interesele contravenientului SRL „Conect-Vim” cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, este întemeiată urmând a fi admisă reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 2 din Codul contravențional, *scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.*

Potrivit art. 374 alin. (3) din Codul contravențional, *Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

În conformitate cu art. 7 alin. (1) din Codul de procedură penală, *„Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.”*

Alineatul (3) al aceluiași articol prevede că, *„În cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora.”*

Potrivit alineatului (3¹) al articolului menționat, *„La ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții:*

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.”

Potrivit alineatului (3²) al articolului menționat, *„Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune în termen de 5 zile prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează continuarea examinării în fond a cauzei. Însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă, cu excepția examinării demersurilor privind măsurile procesuale de constrângere. Instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională în termen de 5 zile de la data emiterii încheierii.”*

Prin urmare, referitor la condițiile de admisibilitate ale sesizării, instanța de judecată remarcă următoarele:

- Excepția este ridicată de către avocatul Gheorghe Postolachi în interesele contravenientului SRL „Conect-Vim”, în cadrul examinării contestației împotriva deciziei și procesului-verbal cu privire la contravenție seria INST nr.00634 din 20.02.2026, întocmit de agentul constator al INST, Leonid Bacilo.

- Norma invocată de avocatul Gheorghe Postolachi în interesele contravenientului SRL „Conect-Vim” și anume exercitarea controlului constituționalității art. 177 alin.(4) lit.f) din Codul

15
contravențional - constituie obiect al controlului de constituționalitate, întrucât aceasta face parte din categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. a) al Constituției Republicii Moldova;

- Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

- Nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate, or din analiza jurisprudenței Curții Constituționale, instanța de judecată nu a depistat o hotărâre anterioară a Curții în privința problemei expuse mai sus.

Drept urmare a celor expuse supra, instanța de judecată conchide că, în prezenta sesizare, sunt întrunite prevederile alin. (3¹) ale art. 7 Cod de procedură penală.

În conformitate cu hotărârea Curții Constituționale din 09 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate), art. art. 7 alin. (3¹) (3²), 342 Cod procedură penală, instanța de judecată,

DISPUNE:

A admite cererea avocatului Gheorghe Postolachi în interesele contravenientului SRL „Conect-Vim” privind ridicarea **excepției de neconstituționalitate** a prevederii art. 177 alin.(4) lit.f) din Codul contravențional.

A prezenta Curții Constituționale sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a prevederii art. art. 177 alin.(4) lit.f) din Codul contravențional, cu copia materialului contravențional.

Încheierea poate fi atacată o dată cu fondul cauzei;

**Președintele ședinței,
Judecător**

Radu Grecu